La pandèmia per la covid-19 ha despertat un interès creixent per establir-se en zones de muntanya i el fenomen podria resultar fonamental per frenar el despoblament rural en algunes zones. El teletreball fa compatible la feina amb una residència a distància, més a prop de la natura. **Text: Oriol Trasserra. Fotos: Oscar Bayona**

685 nous cerdans

EL REPOBLAMENT INESPERAT

Teresa Ferreiro i Josep Maria Casas amb el seu fill, Pol, a la sortida de l'escola Santa Coloma de Ger

Gairebé 700 persones s'han empadronat a la Cerdanya des de l'inici del confinament a causa de la covid-19. Aquesta arribada ha provocat també que les escoles de la Cerdanya hagin rebut 66 nous alumnes. Les dades de 16 ajuntaments de la comarca així ho indiquen, i els alcaldes coincideixen a explicar que la causa primera de l'empadronament de nous cerdans és la voluntat d'abandonar les aglomeracions de la gran ciutat perquè entenen que en l'àmbit rural hi ha menys possibilitats d'infectar-se. Les comarques de muntanya no estan exemptes de casos de coronaviurs, però els nous estadants busquen tranquil·litat i espai a l'aire lliure, segons assenyalen els batlles. També afirmen que les característiques dels pobles de muntanya transmeten més seguretat als nous residents. Els efectes d'aquest moviment poden ser un benefici per als pobles de la Cerdanya, sobretot els més petits, que veuen en aquest nou fenomen una oportunitat per recuperar valors de creixement poblacional. A la Cerdanya, en conjunt hi ha hagut en els darrers deu anys un lleuger decreixement (de 18.347 habitants el 2009 s'ha passat a 18.061 el 2019).

Els alcaldes de la comarca veuen el moviment actual d'empadronament generat per la pandèmia com una alenada d'aire fresc, inesperada i imprevista. I aquesta arribada de nous veïns a pobles de la Cerdanya ha tingut una incidència significativa a l'escola. En total han estat prop d'una setantena els nous alumnes, segons dades del Consell Comarcal. A l'escola de Lles, un dels llocs on més s'ha notat aquest augment, han arribat 13 alumnes. Altres xifres de col·legis de la comarca són per exemple 6 nous alumnes a Prullans, 3 a Prats i Sansor, 7 a Ger, 4 a Llívia i 6 a Bolvir. A més de les escoles, els comerços també han vist com augmentaven les vendes, i les empreses de serveis tenen més feina. Entre els alcaldes ja es pensa en reclamar serveis com la fibra òptica ara que n'hi ha més necessitat.

L'alcalde de la capital de la Cerdanya, Albert Piñeira, ha vist com Puigcerdà augmentava el 3% la població. «De la crisi sanitària apareixen noves oportunitats. Els propers mesos i els propers anys, tot i que encara és prematur dir-ho, probablement es donarà un fenomen invers al que s'havia produït unes dècades enrere, amb l'èxode rural que han patit els pobles més petits». La capital de la comarca, Puigcerdà, els darrers anys ha guanyat població (hi havia 8.746 habitants el 2010 i el 2019 n'eren 9.258), i això evidencia que la població amb més serveis, com passa a arreu, xucla població del món rural. Piñeira creu que «la gent, com a projecte vital, buscarà llocs que no estiguin tan massificats, no tan atapeïts, sense aglomeracions de gent ni densitat de població».

Per la seva banda, la presidenta del Consell Comarcal de la Cerdanya, Roser Bombardó, opina que aquesta és una oportunitat que el territori no pot deixar escapar. «Realment, si ho gestionem bé i podem tenir els serveis necessaris, crec que és una oportunitat. Aquestes famílies han fet una aposta per quedar-se, no sé si de manera puntual o definitiva, però tot el que sigui trencar aquestes dinàmiques de fugir del món rural per manca de serveis o oportunitats, és bo per al territori», diu la presidenta. Perquè aquest és el dubte més rellevant, saber si aquesta és una situació puntual que s'acabarà quan arribi una cura per a la covid-19 o bé si es mantindrà en el temps.

El factor segona residència

Principalment, els dubtes arriben perquè un tant per cent molt elevat d'aquests nous empadronats a la Cerdanya són propietaris d'habitatges que abans eren segones residències. Aquests poden mantenir l'opció de tornar a la primera residència. Tot i que el perfil de nous habitants és variat i tant es poden trobar joves com parelles, famílies amb nens, prejubilats o jubilats, la característica predominant és que han canviat la segona residència per la primera. Així ho confirma Vicenç Soler, propietari d'Immoneu Immobiliària, que afirma que moltes de les cases de segona residència que només ocupaven els propietaris a l'hivern, enguany a l'estiu no han estat disponibles. «És veritat que hi ha hagut incidència en el fet que molta gent retirada ha decidit quedar-se aquí. S'han millorat vendes de gent que pot fer teletreball des de casa, majoritàriament són gent de Barcelona i del seu cinturó. Molta gent de segona residència aquest any ha descobert la Cerdanya a l'estiu. I feia anys que hi eren. Mol-

ELS ALCALDES PARLEN...

ARXIU/MIQUEL SPA

Xavier Porta

ALCALDE DE **BELLVER**

«LA VIDA AL POBLE SEMBLA SENZILLA, PERÒ S'HA DE VEURE SI ES CONSOLIDEN»

n Des de l'inici del confinament, Bellver de Cerdanya empadrona unes 12 persones al mes. La majoria de nous residents que s'han instal·lat al poble són gent que ja hi tenien segona residència. «Hi ha de tot, gent jove amb canalla, avis que diuen que aquí s'està molt bé... hi ha un perfil d'edat divers», afirma l'alcalde Xavier Porta, que creu que l'arribada d'aquestes persones és positiva sempre que facin una correcta integració a l'entorn. Porta opina que hauran de passar un primer hivern per saber si s'estabiliran definitivament. «La vida aquí al poble sembla que és molt senzilla, però quan no funciona Internet, no funciona el telèfon o tens un metre de neu, les coses es compliquen bastant. S'ha de veure si s'acaba consolidant».

ARXIU/MIQUEL SPA

Carles Adserà

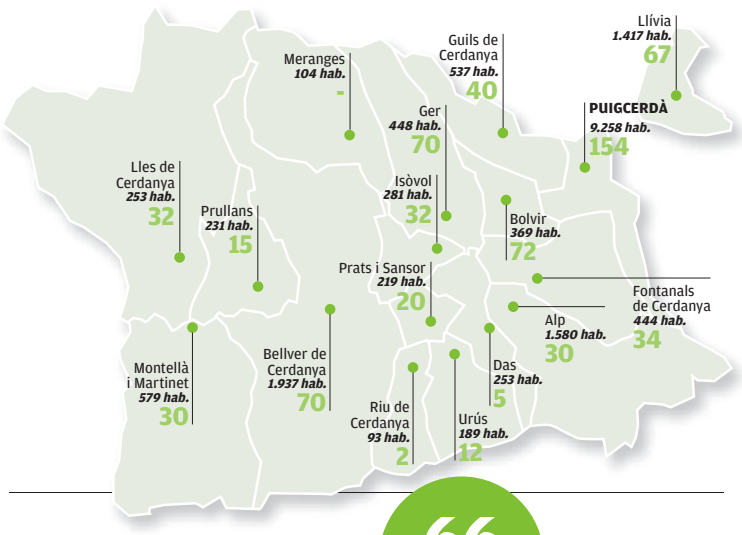
ALCALDE D'**ALP**

«A L'ESCOLA HI HA UNS 20 NENS NOUS, AQUESTA ÉS UNA DADA SIGNIFICATIVA»

n L'arribada de noves famílies a Alp s'ha notat sobretot a l'escola. L'alcalde, Carles Adserà, confirma que l'escola Bac de Cerdanya té una vintena d'alumnes nous. «A l'escola –que aquí tenim una mancomunitat, i per tant no vol dir que tots visquin a Alp– hi ha uns 20 nens nous, aquesta és una dada significativa». Adserà opina que un dels beneficis d'aquest fenomen és que es podrà combatre l'estacionalització. «Com a poble volem que hi hagi vida, que els negocis funcionin. El problema que tenim aquí és l'estacionalització, i això pot ajudar. A l'agost i quatre dies de Nadal els comerços no donen l'abast i l'ideal per a nosaltres i per a la gent del poble és que aquests comerços puguin treballar tot l'any, és tot una roda», explica.

NOMBRE D'EMPADRONAMENTS NOUS

En cursiva i negreta, nombre d'habitants el 2019

66
INSCRIPCIONS ESCOLARS NOVES

L'establiment definitiu a la Cerdanya de persones que ja tenien segona residència a la comarca fa que les institucions vegin una clara oportunitat de creixement

La ràpida implantació del teletreball ha estat el motiu principal que ha fet que moltes famílies hagin deixat la ciutat per buscar més qualitat de vida

ta gent que posava el seu apartament o casa a lloguer a l'estiu, aquest any ens van dir que no, que se la quedaven», afirma.

El teletreball, element fonamental

Una de les grans claus d'aquesta migració cap a la segona residència de la muntanya és la possibilitat de fer teletreball. Abans de l'esclat de la pandèmia, el teletreball estava molt poc desenvolupat a Catalunya i a la resta de l'Estat. La pandèmia, tot i que a marxes forçades, ha impulsat les empreses a garantir el teletreball i aquesta facilitat ha possibilitat que moltes famílies hagin apostat per deixar la ciutat. Albert Piñeira afirma que «alguna de les tendències que estem vivint ara ja haurien vingut sense el coronavirus. Per exemple el teletreball, que és una tendència que amb els anys hauria arribat, però de manera més gradual i progressiva. Amb la covid-19 s'ha accelerat aquest procés».

La possibilitat de fer teletreball facilita l'establiment de la primera residència, i aquí apareix la major qualitat de vida i l'estalvi de temps que proporciona viure a la muntanya. «Per portar els nens al col·legi, per anar a les extraescolars, per anar a la feina, per anar comprar... perds molt menys temps que a la gran ciutat, on hi ha més aglomeracions. Aquí tens més qualitat de vida», opina Piñeira.

Roser Bombardó explica que garantir el teletreball amb una bona fibra òptica és determinant per aconseguir establir definitivament els nous habitants a la Cerdanya. «Al Consell Comarcal el que veiem imprescindible perquè la gent es quedi és tenir unes bones connexions pel que fa a fibra òptica. Això és bàsic perquè determinats professionals puguin desenvolupar amb normalitat la seva feina».

Retenir el talent

Un altre dels factors importants que pot generar l'augment d'habitants a la Cerdanya és aturar la fuga de talents. La possibilitat de desenvolupar un projecte vital i professional a la comarca fa que els estudiants que actualment no tornen a la Cerdanya perquè no es poden desenvolupar professionalment puguin observar un canvi de paradigma. «Al final, ser més població és una manera de generar riquesa a través de l'activitat econòmica. Si hi ha moltes famílies que es plantegen desenvolupar el seu projecte vital a la comarca, aquesta és una manera de rejovenir el territori», diu Piñeira.

El regidor de Vallcebre Jordi Lapuente

DIFICULTATS PER TENIR PRIMERES RESIDÈNCIES

n Els pobles de muntanya de l'alt Berguedà viuen una situació similar als de la Cerdanya, però amb menys incidència. Vallcebre i Guardiola exemplifiquen que la comarca berguedana també ha notat els efectes del repoblament rural en els últims mesos. Jordi Lapuente, primer tinent d'alcalde de Vallcebre, confirma a **Regió7** que arran del confinament per la covid-19 al municipi s'han detectat dues tendències. «Primer, gent de segona residència que s'està empadronant al municipi per por d'un nou confinament. Ho fan perquè, si ens tornen a confinar, puguin venir al poble. I la segona tendència és que hem detectat més gent que demana informació d'habitatges per venir a viure aquí», explica.

Per als interessos dels municipis de muntanya, que busquen població per revertir el despoblament, la segona tendència explicada per Lapuente seria la més òptima. Tot i això, hi ha un gran impediment, i són les dificultats per trobar un habitatge. «El tema de l'habitatge en municipis petits és un drama. Són municipis on hi ha molta segona residència i això fa pujar els preus. Aquests preus expulsen la gent que té ganes de quedar-se a viure al territori i aquest efecte és pervers, perquè t'elimina persones que realment volen establir-se aquí».

L'oferta en habitatge és molt limitada i aquest no és un problema només de Vallcebre, sinó que es pot extrapolar als municipis petits del Berguedà, on el turisme ha atret aquest tipus de residents. «En el moment en què hi ha aquesta atracció turística i certa fama que s'hi viu bé i que té un entorn bonic, aquest efecte crida en certa mesura ens està perjudicant», diu Lapuente, que afegeix que «es podria solucionar creient realment en els municipis petits i en els pobles de muntanya, però és molt difícil, no tenim recursos econòmics i des de l'administració no s'hi creu».

«El tema de l'habitatge en municipis petits com Vallcebre és un drama, hi ha molta segona residència i això fa pujar els preus, és un efecte pervers»

Josep Lara, alcalde de Guardiola, afirma que al poble s'han notat els empadronaments de gent que hi tenia segona residència, però apunta que no han estat massius. «La veritat és que l'empadronament com a tal no se'ns ha disparat des del confinament, però sí que ja fa uns mesos que a poc a poc el padró va creixent». Lara comparteix la inquietud de Lapuente i explica que el poble no disposa de prou habitatges. «El gran problema de Guardiola és que disposem de molt pocs pisos de lloguer, perquè està tot ocupat per gent de segona residència que ve a l'estiu o els caps de setmana», assegura.

ARXIU PARTICULAR

Alfons Casamajó

ALCALDE DE **GER**

«CREC QUE NO ÉS UN FET PUNTUAL, LA MAJORIA DE PERSONES ES QUEDARAN»

n Ger ha rebut una setantena d'empadronaments des de l'inici de la crisi sanitària. Alfons Casamajó, batlle del poble, creu que, tot i que el motiu principal de l'establiment ha estat el confinament, la intenció d'aquestes famílies és establir-s'hi definitivament. «Crec que passar el confinament a Barcelona ha estat més dur que fer-ho en un poble, i sobretot hi ha famílies que els va enganxar el confinament aquí i van decidir convertir la seva segona residència en primera. Crec que no és un fet puntual, la intenció que tenen és quedar-se i crec que la majoria es quedaran», afirma Casamajó, que afegeix que la covid-19 ha consolidat un fenomen que ja es podia apreciar. «Aquest any hi ha hagut més gent del normal», afirma.

ARXIU/MIQUEL SPA

Montserrat Medalla

ALCALDESSA D'**URÚS**

«OBRIR LA FINESTRA I VEURE EL CAMP NO ÉS EL MATEIX QUE TROBAR-HI UN BLOC»

n L'alcaldessa d'Urús, Montserrat Medalla, explica que la desena de persones que s'han establert al poble són gent jubilada que ja hi tenien residència i que han decidit establir-s'hi definitivament. «La majoria ja tenien una segona residència aquí, gent prejubilada o jubilada que ja passaven temporades a Urús i que ara s'hi han empadronat. El motiu principal m'imagino que ha estat el coronavirus, és el que els ha fet quedar-se aquí», explica. Medalla opina que aquestes persones busquen allunyar-se de la ciutat i gaudir de l'entorn natural de la comarca. «Crec que el que busquen és la tranquil·litat, el paisatge. Obrir la finestra de casa i poder veure el camp no és el mateix que obrir-la i trobar-te el bloc de davant», afirma.

Teresa Ferreiro i Josep Maria Casas

NOUS RESIDENTS A LA CERDANYA

«SOMIÀVEM AMB LA IDEA DE VIURE AQUÍ A LA CERDANYA»

n «Creiem que és una decisió permanent, hem decidit fer la nostra vida aquí i a mesura que passen els dies hi estem més i més bé». Així de convençuda es mostra Teresa Ferreiro, una barcelonina que amb el seu marit, Josep Maria Casas, i el seu fill, Pol, han decidit traslladar la seva primera residència a la Cerdanya. Envoltats d'una calma absoluta només trencada per les rialles de la quitxalla, la família va atendre **Regió7** minuts abans que el Pol sortís de l'escola pública Santa Coloma de Ger.

La parella fa quatre anys que té una casa en aquest petit municipi de menys de 500 habitants, però des del 2009 visiten puntualment la comarca per desconnectar. La segona residència la utilitzaven per estiuejar el mes d'agost i per descansar de la ciutat els caps de setmana. Arran del confinament de la covid-19, es van quedar a viure uns mesos a la Cerdanya i la fantasia de viure a Ger es va transformar en una decisió ferma. «Ja fa molts anys que veníem aquí d'escapada i ens agradava moltíssim. De vegades somiàvem amb la idea de viure aquí a la Cerdanya però mai no se'n donava l'ocasió, especialment per temes de feina. Quan va començar el confinament, que ens va agafar aquí, vam experimentar al màxim la vida al poble i vam dir que definitivament ens agradaria viure-hi». El Pol, de 6 anys, també va ser un factor important en aquesta decisió de la família. Ferreiro explica que «un dia el Pol va a arribar del casal d'estiu d'aquí a Ger i ens va dir que li encantaria venir aquí a l'escola. Per a nosaltres, que el nen ho desitgés va ser la cirereta per prendre la decisió».

Però, tot i que els desitjos de la família eren molt clars després de l'experiència del confinament, sense la possibilitat de realitzar teletreball, viure a la Cerdanya hauria quedat en una utopia. Teresa Ferreiro es dedica al *coaching* i el seu marit és professor de Geologia a la Universitat de Barcelona. El nou context generat per la pandèmia ha fet que el Josep Maria pugui realitzar el 50% de classes online. «Si no haguéssim pogut treballar des d'aquí, no hauríem vingut. Això està claríssim. Jo ja feia teletreball i hi estava acostumada des de fa molts anys, però el Josep Maria no, si no li haguessin fet les classes meitat presencial meitat online, no hauria pogut fer-ho». Tot i això, el pare de la família haurà de baixar a Barcelona un parell de cops a la setmana per complir les seves obligacions laborals. «Això serà el més complicat, ja que em faré un fart de pujar i baixar, estaré dos dies a Barcelona i tornaré a pujar, però és el preu que s'ha de pagar», afirma Casas.

Ferreiro defensa que la seva vida ha canviat per millorar en aquests primers mesos de viure a Ger. La qualitat de vida i la gestió del temps fa que la família pugui gaudir de veure créixer el seu fill en un entorn immillorable. «La qualitat de vida és molt més alta aquí, i amb molta diferència. He notat especialment el tema del soroll. Aquí pots sortir al carrer i escoltar el teu fill quan camines al seu costat», diu la mare. Tot i aquesta nova realitat, Ferreiro no pretén abandonar del tot la seva antiga vida a Barcelona i han decidit mantenir la casa a la ciutat. «El que em fa més respecte de viure aquí és tornar-me una mica ermitana i aïllar-me. Per això penso que continuaré baixant a Barcelona. Si abans teníem aquí la segona residència, ara la tenim allà. M'agrada molt veure les meves amigues, socialitzar, anar a dinar... i quan ets aquí fa més mandra. Crec que aquí construiré la meva xarxa social i continuaré sortint sense fer vida d'ermitana, perquè amb un nen de sis anys això és molt difícil», diu la mare entre rialles. En el moment de comprar la casa, la família ja va triar un poble on hi hagués farmàcia i escola per si en el futur podien fer el pas d'abandonar la ciutat. Pel que fa als serveis i a l'oci que hi ha a Ger, molt menors que els que hi ha a Barcelona, la família no hi veu inconvenients. «No trobo a faltar anar al cine o al teatre, perquè si vull anar-hi puc baixar a Barcelona. No vull perdre aquest contacte amb la ciutat, per a mi és una integració de dos mons», comenta Ferreiro.

La família i el Pol estan més que satisfets amb aquesta nova vida a la Cerdanya. Els primer mesos d'adaptació han estat positius i l'únic dubte apareixeria si el Josep Maria hagués de tornar a la universitat a fer el cent per cent de classes de manera presencial. «Si passa això, ja ho veurem. De la porta de casa de Ger fins a la feina hi tinc una hora i quaranta cinc minuts. Però vivint a Barcelona ja hi tenia 50 minuts. Pujar i baixar cada dia seria molt difícil, però ja veurem què passa», afirma.

«Creiem que és una decisió permanent, hem decidit fer la nostra vida aquí a Ger i a mesura que passen els dies hi estem més i més bé»

«Si no haguéssim pogut treballar des de casa no hauríem vingut a viure a la Cerdanya, això està claríssim, jo soc coach i el meu marit és professor»

«La qualitat de vida és molt més alta, ho he notat especialment en el tema del soroll, puc sortir al carrer i escoltar el meu fill quan camino»

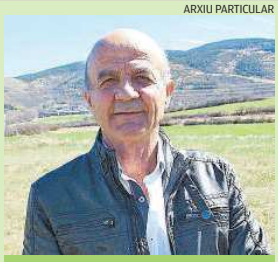

El Pol somriu al costat dels seus pares al parc infantil de Ger

AGE

ELS ALCALDES PARLEN...

ARXIU PARTICULAR

Ramon Chia

ALCALDE DE **FONTANALS**

«HAN VIST LA TRANQUIL·LITAT QUE TENEN I ET DIUEN QUE AQUÍ ESTAN A LA GLÒRIA»

n Fontanals de Cerdanya no té fibra òptica i aquesta és una de les grans demandes entre la trentena de nous habitants del municipi per instal·lar-s'hi definitivament. Ramon Chia, alcalde, afirma que «la intenció que tenen és quedar-se a viure aquí, aquesta és la idea. Molta gent ens insisteix en el tema de la fibra òptica, i ara hem de córrer tots a posar-la perquè puguin teletreballar». L'arribada d'aquestes persones dona vida al poble i l'alcalde revela que li han traslladat interès per instal·lar un forn de pa a Queixans. «En converses que tenim amb ells, et diuen que aquí dalt estan a la glòria. Fins ara venien el cap de setmana i marxaven, però han vist la tranquil·litat que tenen entre setmana», acaba.

ARXIU PARTICULAR

Roger Alsina

TINENT D'ALCALDE DE **LLÍVIA**

«NO VAM DEIXAR EMPADRONAR NINGÚ DURANT L'ESTAT D'ALARMA»

n Llívia va bloquejar l'empadronament durant el període d'estat d'alarma. Des del març fins al maig no s'hi va poder empadronar ningú. Roger Alsina, regidor de Comunicació, exposa que «no vam deixar empadronar ningú perquè no es podia abandonar la primera residència durant el confinament, i ho vam bloquejar per mirar que no s'empadronés gent que una vegada finalitzat el període tornés a marxar a la ciutat». Tot i això, des del 25 de maig s'han empadronat 67 persones a Llívia. «Si no haguéssim bloquejat l'empadronament durant l'estat d'alarma estaríem al voltants dels 100, ja que vam rebre bastantes peticions», diu Alsina, que afegeix que «la majoria tenen la intenció de quedar-se a viure aquí».

Xavier Castells i Mar Marquès

FAMILÍA QUE RETORNA A LA CERDANYA

«EL CONFINAMENT VA SER LA GOTA QUE VA FER VESSAR EL GOT»

n **Xavier Castells va néixer a Talltorta, una petita entitat de població del municipi cerdà de Bolvir. Com passa en el cas de molts estudiants de la comarca, Castells va abandonar la Cerdanya per formar-se i forjar-se un futur professional, en el seu cas en el sector de la biotecnologia. Molts anys després, ara amb la seva parella, Mar Marquès, de Reus, i la seva filla, Iona, han decidit deixar la ciutat i tornar a establir-se definitivament a Bolvir. «Jo soc nascut aquí a la Cerdanya. Teníem una granja de vaques amb la família però vaig començar a treballar en l'àmbit de la recerca i he estat fora molts anys. Vaig fer una tesi i ara soc doctor. Després de fer la tesi vam marxar amb la Mar, que també és doctora, a fer un postdoctorat a fora. Primer a França, a Lió, i després vam viure a Glasgow, a Escòcia. L'any 2018, quan va néixer la nostra filla Iona, vam decidir tornar a Catalunya».**

Després de completar els seus estudis la parella va establir-se definitivament a Catalunya, però el destí no va ser la Cerdanya. Per tenir el lloc de treball a prop, van decidir anar a viure a Sant Feliu de Llobregat. Les característiques de la vida a ciutat no els acabaven d'omplir i ja tenien pensat poder tornar algun dia a la comarca natal del Xavier. La pandèmia de la covid-19 i el confinament van ser l'espurna que va catapultar la decisió. «Tornant de Glasgow, que és una ciutat molt residencial, el canvi per Sant Feliu de Llobregat va ser sobtat. Nosaltres ja teníem pensat de venir a viure aquí a la Cerdanya, però el confinament va ser la gota que va fer vessar el got», afirma Castells. Durant els mesos de confinament la parella i la seva filla Iona van viure a Sant Feliu, però ja van aprofitar-ho per començar a mirar immobles a la Cerdanya. «El confinament el vam passar allà a Sant Feliu, però abans ja estàvem mirant per venir cap aquí. La pandèmia i el confinament ens ho han deixat tot més clar, si teníem algun dubte, s'ha acabat de resoldre i hem vingut a viure aquí», afirma.

Castells i Marquès són l'exemple perfecte que no totes les persones que en els últims mesos han deixat la ciutat per viure a la Cerdanya tenen una segona residència per establir-s'hi. En el seu cas, han buscat una casa de lloguer a Bolvir, on viuen des de fa exactament tres setmanes. «Nosaltres no teníem cap segona residència a la Cerdanya ni cap casa en propietat, n'hem buscat una de nova i estarem un temps de lloguer. D'aquí a uns anys ja veurem què fem, de moment seguirem així», exposa.

La situació laboral de Xavier Castells i Mar Marquès els permet teletreballar des de la seva nova residència a la Cerdanya. En el cas de Marquès, haurà de baixar tres cops a la setmana per treballar a la Universitat Autònoma. «El Xavier treballa des de casa per a una empresa biotecnològica i fa formacions remotes. Sí que ha d'anar viatjant cap aquí i cap allà, però ara, per les restriccions que hi ha per la covid-19, no ho ha de fer. Jo faig teletreball de manera parcial, treballo un parell de dies des de casa i tres dies a la setmana he d'anar a la universitat. El viatge de moment no se'm fa pesat, ja que no trobo retencions. Procuro treballar els divendres des d'aquí», diu Marquès.

L'únic problema amb què s'han trobat en el seu aterratge a la Cerdanya ha estat Internet. La fibra òptica encara no arriba al seu nou domicili de Bolvir i tots dos la necessiten per teletreballar amb més comoditat. «Internet funciona malament. Hauria d'haver-hi fibra però a Bolvir encara no ha arribat a tot arreu, només ha arribat a determinada gent. Al carrer on som nosaltres no n'hi ha i fa tres setmanes que ens hi barallem. A final d'aquest mes de setembre ja hauria de ser-hi, i si no ja buscarem alguna alternativa. Ara vaig amb l'Internet de l'empresa, ja que tinc dades il·limitades i vaig tirant amb això», diu Castells.

Preguntats pel motiu principal que els ha portat a deixar la ciutat i tornar a la Cerdanya, la parella afirma que veure créixer la seva filla Iona en un entorn natural i tranquil és un dels arguments principals. A més, segons opinen, la seva vida millorarà en altres aspectes. «La qualitat de vida és més alta aquí a la Cerdanya. Per exemple, només la llibertat que tens quant a mobilitat ja és una diferència abismal. Allà a Barcelona per anar a qualsevol banda hi pots estar moltíssim temps, 15 quilòmetres poden ser dues hores, i aquí tardes 10 minuts», afirma Castells.

Després de viure un confinament a ciutat, la parella té molt clar que l'aposta per una nova vida a la Cerdanya és ferma i que, si la feina els ho permet, «durarà molts anys». A més, en cas que la situació de la pandèmia empitjori altra vegada, sempre tindran l'opció de sortir al jardí. «Si hi ha un altre confinament, segur que no serà tan dur, tenim una mica de jardí i almenys podrem sortir a estirar les cames. En un poble estarem molt millor», acaba Castells.

«Vaig néixer a la Cerdanya però vaig començar a treballar en l'àmbit de la recerca i he estat fora molts anys, a Lió, Glasgow i Sant Feliu de Llobregat»

«Ja teníem pensat venir a viure aquí a la Cerdanya, però si teníem algun dubte el confinament i la pandèmia de la covid-19 l'han acabat de resoldre»

«La qualitat de vida és molt més alta que a la ciutat, només en la llibertat que tens en la mobilitat ja hi ha una diferència que és abismal»

Xavier Castells i Mar Marquès amb la seva filla, Iona

ARXIU PARTICULAR

Isidre Chia

ALCALDE DE **BOLVIR**

«DES DE L'ARRIBADA D'AQUESTES PERSONES TENIM MOLTA MÉS FEINA»

n Les més de setanta persones que s'ha empadronat a Bolvir han generat més feina i han produït més moviment de l'habitual als negocis del poble. Isidre Chia, alcalde del municipi, diu que «la veritat és que la seva arribada dona vida al poble i a les empreses locals. Botigues de queviures, pollastres a l'ast... el forner ha treballat com mai. Des de l'arribada d'aquestes persones tenim molta més feina». Segons Chia, algunes d'aquestes persones han capgirat la manera de viure, i ara baixen a Barcelona un cop a la setmana. «Es va començar a empadronar molta gent el mes de maig, moltíssima, i la veritat és que estan contents. Molts treballen des del poble, baixen un dia a Barcelona a fer gestions i tornen a pujar», diu.

ARXIU/MIQUEL SPA

Albert Maurell

ALCALDE DE **PRULLANS**

«SEMPRE QUE NO SIGUI MASSIU, LA GENT D'AQUÍ AL POBLE HO ACCEPTA»

n L'alcalde de Prullans, Albert Maurell, opina que l'arribada de nous residents en petits pobles de la Cerdanya és positiva sempre que aquest fenomen no sigui massiu. «És bo, sempre que sigui gent que vingui amb intenció de quedar-se a viure de manera fixa i, sobretot, si són família i contribueixen a l'escola. Sempre que no sigui massiu, la gent ho accepta», opina. Maurell també explica que el fenomen no és generalitzat i que al poble durant l'estiu s'hi han instal·lat famílies que han tornat a marxar, com passava els altres anys. «També hi ha gent que ha tornat a marxar, famílies que es van instal·lar i que ara, en començar l'escola, han tornat a marxar. En lloc dels 15 dies habituals, s'hi han estat dos mesos», afirma.